

ŠMIKLAVŽ

NEDELJA, 06.11. 32. nedelja med letom Ob 08.30: za + Marijo (obl.), Jožeta ŠERGANA in Jožeta MARŠNJAKA KOLMAN ob 10.30: za + Heleno LIPOVŠEK
PONEDELJEK, 07.11. sv. Engelbert, škof
TOREK, 08.11. sv. Bogomir, škof
SREDA, 09.11. sv. Božidar, mučenec
ČETRTEK, 10.11. sv. Leon Veliki, cerkveni učitelj
PETEK, 11.11. sv. Martin iz Tursa, škof Ob 17.00: v zahvalo Bogu za dar prijateljstva
SOBOTA, 12.11. sv. Jozafat Kunčevič, škof in muč. Ob 09.00: za + Leopoldina in Anton ULAGA za + Marjana RACMANA (30. dan)
NEDELJA, 13.11. 33. nedelja med letom Ob 10.30: za žive in rajne farane; za + Rudija REZCA (obl.) za + Leopoldino, Antona ULAGA, Stanko STARC in Jožico GORJUP
PONEDELJEK, 14.11. sv. Nikolaj Tavelić, mučenec
TOREK, 15.11. sv. Albert Veliki, škof in c. u.
SREDA, 16.11. sv. Jerica, redovnica
ČETRTEK, 17.11. sv. Elizabeta Ogrska, redovnica
PETEK, 18.11. Posvetitev bazilik sv. Petra in Pavla Ob 17.00: za + Marijo FRECE (obl.), Martina in Terezijo VERBOVŠEK
SOBOTA, 19.11. sv. Zaharija in Elizabeta Ob 09.00: za + Amalijo (obl.) in Franca ŽVEPLANA
NEDELJA, 20.11. KRISTUS KRALJ Ob 10.30: v zahvalo za doživetih 60 let življenja za + Štefko TOVORNIK

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE - Šmiklavž

12.11. - Lažiše (okolica)

19.11. - Konc

LATINSKI PREGOVOR

Ante fuit vitulus, qui nune fert cornua taurus. --

“Bik, ki sedaj nosi rogove, je nekoč bil tele.”

ŠMARJETA

NEDELJA, 06.11. 32. nedelja med letom, zahvalna Ob 08.30: za žive in rajne za + HLADINOVE
PONEDELJEK, 07.11. sv. Engelbert, škof
TOREK, 08.11. sv. Bogomir, škof Ob 08.00: za + Elizabeto ILIJEVEC za + Jožeta KLEPEJA
SREDA, 09.11. sv. Božidar, mučenec
ČETRTEK, 10.11. sv. Leon Veliki, cerkveni učitelj Ob 17.00: za + Marjana OŽEK za + Mihaela in Marijo KAJTNA
PETEK, 11.11. sv. Martin iz Tursa, škof
SOBOTA, 12.11. sv. Jozafat Kunčevič, škof in muč. Ob 08.00: za + Antona, Marijo OBLAK, Frančiško MAJCEN in rodbino MAJCEN za + Jerneja in Marijo KAJTNA
NEDELJA, 13.11. 33. nedelja med letom Ob 08.30: za žive in rajne farane za + Darinko GRIMŠIČ (10. obl.) in sina Mitja
PONEDELJEK, 14.11. sv. Nikolaj Tavelić, mučenec
TOREK, 15.11. sv. Albert Veliki, škof in c. u. Ob 08.00: za + Leopolda PAVČNIKA
SREDA, 16.11. sv. Jerica, redovnica
ČETRTEK, 17.11. sv. Elizabeta Ogrska, redovnica Ob 17.00: za + Marijo, Alojza GORIŠKA in sorodnike
PETEK, 18.11. Posvetitev bazilik sv. Petra in Pavla
SOBOTA, 19.11. sv. Zaharija in Elizabeta Ob 08.00: za + Jožefo RUPNIK
NEDELJA, 20.11. KRISTUS KRALJ Ob 08.30: za žive in rajne za + Jožeta FRECE (obl.), Antona FRECE, Julijano OŽEK in Antonijo PLANKO

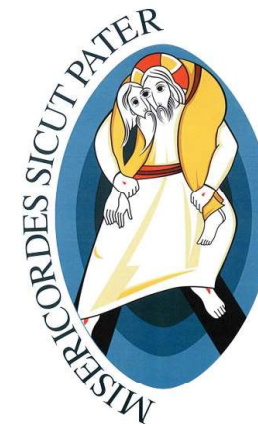
ČIŠČENJE IN KRAŠENJE - Šmarjeta

12.11. - Povčeno

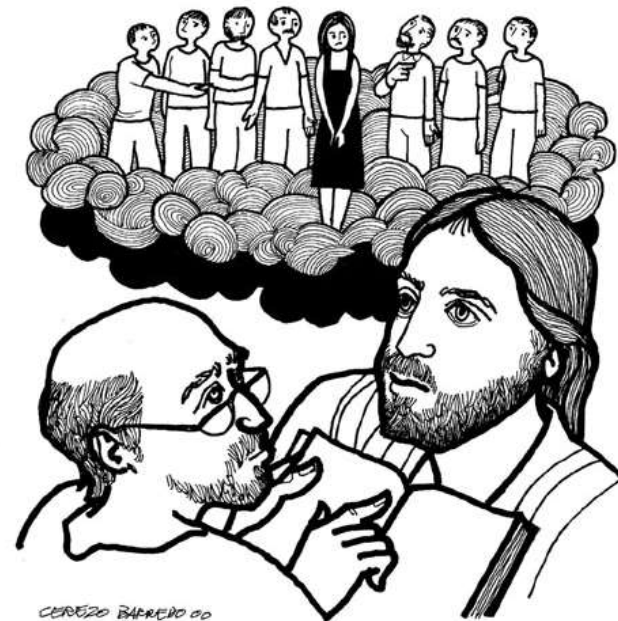
19.11. - Strensko

Za župnijski list odgovarja:
župnik Klemen Jager

MARJETIN & MIKLAVŽEV LIST

06. november 2016, leto 4, št.: 23

V nebesih bo drugače kot tukaj...

Predvečer vseh svetih

Dan, ki se je prebujal 31. oktobra, je bil oblačen in prav nič ni kazalo, da bo sonce odprlo okno skozi oblačno pregrado. Dan je bil zaznamovan s potjo na Brezje, s pogrebnim slovesom v Šmiklavžu, s sedmino in hitrim "skokom" na Hum. Vmes sem si mrmral pesmi, katere bom skupaj z morebiti navzočimi zapel na pokopališču v Šmarjeti in Šmiklavžu. Nekajkrat sem se tako zamislil, da sem pozabil na čas in na srečo še pravočasno odšel. Nisem vedel, koliko nas bo. Ker je v tistem času že bila téma, mi pride na idejo, kaj, ko bi vzel s sabo svečke in bomo s svečkami prepevali. Uglasil sem kitaro, vzel sveče in se odpravil najprej v Šmarjeto. Ko sem skozi ciprese stopal na pokopališče in sem korak usmeril proti pokopališkemu križu, sem opazil nekaj ljudi, ki so bili pri grobovih. Kar lepo število se nas je zbralo. Prižgali smo svečke. Noč, goreče svečke v rokah, ki so odsevale na naših obrazih in pesem, ki je odmevala po pokopališču... To je bilo vzdušje, ki me je prevzelo. Kaj takega nisem pričakoval. Morda nekaj ljudi, pa nas je bil cel zbor. Po spontanem pogovoru smo se razšli. Nadaljeval sem pot v Šmiklavž in se ravno prijetno ogrel. Ko sem prispel, zagledam na telefonu klic p. Leopolda Grčarja. Spregovorila sva nekaj besed in povedal sem mu, da grem sedaj na pokopališče, kjer bom(o) zapel(i) nekaj pesmi. Tega je bil zelo vesel in me prosil, naj grem pozdravit njegovo mamo, ki je pokopana na šmiklavškem pokopališču. Tudi v Šmiklavžu se nas je zbralo lepo število. Štirim pesmim smo dodali še dve po izboru navzočih. Prijetno smo se pogovarjali in se poslovili. Šel sem do groba + mame p. Leopolda in jo pozdravil. Nato sem se odpravil v dolino proti Rimskih Toplicam. Čeprav mi je bilo v roke hladno in sem bil še posebej hvaležen za toplo sapico iz armaturke, sem se kopal v prijetnem spominu na ta večer v Šmarjeti in Šmiklavžu.

Ko je v teh dneh pogovor nanesel nanj, sem bil prijazno opomnjen, da so se včasih zbirali na pokopališču po molitvi rožnih vencev na sam dan vseh svetih (1. novembra) in da so se včasih tam

zadržali še eno uro.

Glede na letošnje izkustvo bom povabilo k petju na pokopališču na predvečer praznika vseh svetih tudi naslednje leto ohranil; tudi z namenom, da se pripravimo na praznik in da prinašamo v ta svet luč upanja, Kristusa :) žpk KJ

Hvala ker...

Zahvalna nedelja me je letos doletela tako hitro. Zdelo se mi je, da še imamo kar nekaj dni do te nedelje in glej, že je tukaj. Ko pomislim zakaj vse sem lahko hvaležen, se znajdem kot pred kupom oblačil, ki jih moram urediti. Podobno je s hvaležnostjo. Toliko ljudi, toliko misli, toliko občutkov, ki so me preplavljali v preteklih dneh, mesecih in so nekateri bili ujeti v izrečeno besedo, v poslani sms, spet drugi zaupani listu papirja, ko sem iskal kako izraziti to, kar čuti hvaležno srce, spet tretji pa prepuščeni pozabi, ker niso bili niti napisani, niti izrečeni kot izgubljena priložnost, da bi bližnjemu pokazal, povedal, da sem hvaležen. Vem, da imam privilegij, ko v jutranjih urah pristopam k oltarju in lahko v tišini, molitvi moj spomin v hvaležnosti na oltar prinaša zaupane zgodbe, prošnje, bolečine, srečo, spomine, doživetja, odnose, osebe. Vem, da bi bil marsikdo vesel, če bi vedel, da se ga spomnim med sveto mašo. In vem, da je to duhovna bližina, ki meni pomaga biti duhovnik, vsem, ki se jih spominjam pa podpora, da bi bili na svojem mestu. Ne morem z besedami izraziti vseh momentov hvaležnosti, ki so mi skoraj odvzeli glas, privabili solzo na obraz, me povedli skoraj v zamaknjenje, ko sem obstal in se zdramil: "... joj naprej moram"; pa bi se še kar kopal v izročanju in hvaležnosti. Mislim si, če že jaz, ubogo grešno bitje, okušam v glasbi, v molitvi, daritvi nebeške trenutke hvaležnosti in veselja do ljudi, kakšno veselje šele mora imeti Bog nad nami? Bog te je vesel, Bogu si dragocen(a), Bog ti podarja življenje!

Morda bi kdo rekel, da sem iztrgan iz vsakdana in da je sivina vsakdana vse prej kot doživljanje nebeških trenutkov hvaležnosti. Morda! Čeprav menim in oporekam, da ni tako, ampak mislim, da se velikokrat v hitenju sploh ne ustavimo in pomislimo, kaj vse imamo in predvsem pozabimo, za kaj in komu moramo biti hvaležni! Včasih je lažje pridigati o hvaležnosti

kot izreči besedo hvala, velikokrat se je potrebno odločiti za hvaležnost, čeprav ne doživljam potrebe in se mi zdi vse samoumevno in samo razumsko vem, da je potrebno biti hvaležen. V toliko različnih niansah, občutjih hvaležnosti se znajdemo in se pravzaprav otroci in odrasli učimo kako pokazati drugemu hvaležnost in veselje nad tem da je, da živi!

Kot župnik sem hvaležen vsem, ki prihajate in ustvarjate živo Cerkev (Kristusovo telo), vsem, ki odpustate, vsem, ki trpite in nosite svoj križ, vsem, ki padate in si želite vstati, vsem, ki potrebujete Jezusa, vsem, ki vam ni vseeno za vaše otroke, za njihovo vero, vsem, ki molite, vsem, ki ljubite kot je Jezus ljubil, vsem, ki si želite, da bi ljubili kot je Jezus ljubil, vsem, ki si želite, da bi tudi drugi vzljubili Jezusa, vsem, ki želite še bolj vzljubiti Jezusa, vsem, ki ne želite Jezusa imeti samo zase, ampak ga želite tudi tistim, ki jih skoraj nikoli ali pa nikoli ni med nami, vsem, ki z vedrino in prijaznostjo povabite koga k sveti maši, vsem, ki kdaj spregovorite o Jezusu in ga oznanjate, vsem, ki čutite potrebo po spreobrnjenju, vsem, ki se nasmehnete življenju, vsem, ki ljubite Jezusa in ustvarjate v našem občestvu dom... hvaležen sem, ker... Kaj pa ti? Si hvaležen/hvaležna?

Nekoč sem bil jezen na mlade, ker so me razočarali v mojem pričakovanju. Pa sem sklenil, da bom to najlažje premagal, če bom vsakemu, ki bo prišel na pripravo za Oratorij rekel: "Nekaj ti moram povedati: "Lepo je, da si!" Odzivi so bili super. Najprej presenečenje, nasmeh, pa tudi komentar kaj je z mano, da zdaj vsakega tako pozdravljam. Med nami sta se razvila sproščenost in veselje. Gotovo lahko koga s tem šokiraš in ostane brez besed.. ampak to je neškodljivi šok :)

Spet bodo prsti polzeli po tipkah, glas bo iskal nove melodije, oltar bo blizu... misel bo prinašala hvaležnost... Želim vam, da se danes na zahvalno nedeljo, ko boste sedli za mizo primete za roke in naj vsak pove za kaj je hvaležen... nato zmolite kratko molitev.

Želim si, da bi lahko nevidno kot angel gledal kako ste zbrani po hišah in se držite za roke... molite... že sama misel me navda z veseljem, ki je podobno tistemu, ko pridem v cerkev in vidim nekoga na kolenih...